

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **H. L.**
zastoupený advokátem JUDr. Radimem Kubicou, MBA
sídlem O. Lysohorského 702, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 14. 8. 2025 č. j. MSK 86621/2025, ve věci
dopravního přestupku

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 14. 8. 2025 č. j. MSK 86621/2025 se **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 269 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Radima Kubicy, MBA, sídlem O. Lysohorského 702, 738 01 Frýdek-Místek.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 5. 2025 č. j. MMFM 106674/2025, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).

1. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:

- 1) Žalobce trvá na tom, že předmětem v jeho ruce byla elektronická cigareta IQOS a na daném semaforu svítila barva oranžová s tím, že do křižovatky vjel, neboť již nemohl zcela bezpečně zastavit. Se skutky, které mu jsou kladeny za vinu, od počátku nesouhlasí a popírá, že by se daných přestupků dopustil.

- 2) Správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 13. 5. 2025. Předvolání bylo žalobci doručeno dne 10. 4. 2025 a dne 12. 4. 2025, tedy bezodkladně, správní orgán I. stupně obdržel žalobcovu omluvu z ústního jednání. I přes řádně doručenou a opodstatněnou omluvu správní orgán I. stupně věc projednal v žalobcově nepřítomnosti, kdy došlo k provedení dokazování včetně výslechu svědků. V omluvě žalobce uvedl, že dne 17. 2. 2025 nastoupil nemocniční léčbu, kdy podstoupil operaci totální endoprotézy kolene, která si vyžádala následnou rehabilitaci v rehabilitačním ústavu v Čeladné, přičemž po propuštění se předpokládá dlouhodobá léčba s ambulantní rehabilitací. Svá tvrzení žalobce podložil Propouštěcí zprávou z Městské nemocnice Fifejdy a Zprávou pro vyšetření ortopedem vydanou Rehabilitačním centrem Čeladná. Žalobce s ohledem na své osobní údaje a GDPR tyto přílohy anonymizoval. Nutno zmínit, že po operaci kolena žalobce nemohl chodit, jezdit autem, a tedy ani se dostavit k ústnímu jednání, což může doložit lékařskými zprávami. V textu omluvy došlo k písařské chybě, neboť bylo chybně uvedeno datum nastoupení na léčbu. S ohledem na přiloženou zdravotní dokumentaci je však jasné, že se jednalo o rok 2025, nikoliv o rok 2024. Zdravotní problémy dle doložených lékařských zpráv přetrvávaly i po datu, kdy se měl žalobce dostavit k ústnímu jednání. Žalobce proto v dobré víře předpokládal, že s ohledem na jeho špatný zdravotní stav bude jeho omluvě vyhověno. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) je potřeba důležitost důvodu omluvy obviněného z přestupku z neúčasti u ústního jednání posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stádiu řízení byla uplatněna či zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba osoby obviněné z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod. (rozsudek NSS č. j. 7 As 28/2009-99 ze dne 14. 5. 2009). Správní orgán neměl žádný důvod pochybovat o důvodnosti omluvy nebo ji považovat za obstrukční jednání.

Dle ustanovení § 80 odst. 4 zákona 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu. V daném případě žalobce s konáním ústního jednání bez jeho přítomnosti svůj souhlas nikdy nevyjádřil a zároveň se z jednání s dostatečným předstihem omluvil. Ústní jednání se tedy nemělo konat.

- 3) Žalobce nemohl využít svého práva se k věci vyjádřit a předložit důkazy. Dle ustanovení § 36 odst. 1 zák. 500/2004. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jsou účastníci řízení oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy až do vydání rozhodnutí. Již při zastavení policejní hlídkou žalobce sdělil, že může doložit videozáznam ze své palubní kamery. S ohledem na to, že správní orgán I. stupně nevyhověl žalobcově omluvě z ústního jednání ze zdravotních důvodů, neměl žalobce možnost se k věci vyjádřit a předložit důkazy. Správní orgán I. stupně tak při zjišťování skutkového stavu vycházel pouze z vyjádření svědků (policistů), kteří byli údajnému spáchání přestupků přítomni a dále z videozáznamu poskytnutého policií.
- 4) Správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby své odvolání ze dne 4. 6. 2025 doplnil o odvolací důvody ve lhůtě 5 dnů. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 23. 6. 2025 odvolání, v němž vyjádřil svůj nesouhlas s délkou stanovené lhůty. O odvolání rozhodl žalovaný až dne 13. 8. 2025, tj. pouhý den před vydáním napadeného rozhodnutí s tím, že obě tato rozhodnutí byla vypravena stejného dne. Dle žalobce je nepochopitelné, že správní orgán nevyčkal s rozhodnutím ve věci výsledku řízení o odvolání proti usnesení. Pokud je možné proti usnesení podat odvolání, mělo by mít takové odvolání nějaký smysl. Žalobce má za to, že mu mělo být rozhodnutí o neúspěšnosti odvolání řádně doručeno, aby mohl své původní odvolání doplnit.
2. Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Odvolání bylo podáno jako blanketní a žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně, ani později v odvolacím řízení žádné odvolací důvody neuvedl. Žalobce tedy do žaloby přenáší argumentaci, která měla být obsahem odvolání, neboť polemizuje se závěry správního orgánu I. stupně, jež žalovaný v napadeném rozhodnutí aproboval.
3. Námitky žalobce, že držel elektronickou cigaretu a že do křižovatky vjel na žlutý signál, byly vzneseny již v průběhu řízení a byly provedenými důkazy vyvráceny, což bylo řádně odůvodněno. Správní orgán I. stupně také podrobně odůvodnil, proč shledal omluvu za nikoli řádnou. Žalobci nebylo vytýkáno, že omluva nebyla včasná, nýbrž to, že důvod omluvy nebyl prokázán. Není pravdou, že by správní orgán I. stupně vycházel z písařské chyby uvedené v omluvě, vycházel z dat uvedených v lékařských zprávách (vztahoval je tedy správně k roku 2025 – viz str 6 odstavec druhý odůvodnění prvostupňového rozhodnutí). Dle předložených listin byl žalobce hospitalizován od 17. do 26. 2. 2025 a dále byl v rehabilitačním centru od 3. 3. do 4. 4. 2025. Ústní jednání se však konalo dne 13. 5. 2025, tedy více než 5 týdnů po ukončení žalobcových rehabilitací. Z předložených listin nevyplývá, že by se žalobce nemohl k ústnímu jednání dostavit. Žádné jiné podklady žalobce nepředložil a pokud tak činí až v žalobě, je to pro posouzení omluvy správním orgánem zcela irrelevantní. Omluva byla shledána nedůvodnou a na tom žalovaný trvá. Skutečnost, že šlo o první omluvu v řízení, na výše uvedených závěrech nic nemění; každá omluva musí být důvodná a důvod omluvy musí být dostatečně osvědčen, což se v tomto případě nestalo. Pokud jde o dokazování skutkového stavu, žalobce se vlastní vinou nedostavil k ústnímu jednání, nemůže tedy oprávněně namítat, že při něm nemohl uplatnit svá práva účastníka řízení. Žalobci nicméně nic nebránilo, aby předložil důkazy na svou obhajobu písemně (ať už poštou či elektronicky)

nebo prostřednictvím advokáta, jehož zastoupení avizoval v odvolání, či prostřednictvím jiné osoby. Stejně tak žalobci nebránilo, aby se k věci vyjádřil písemně, mimo jiné například v odvolání. Žalovaný má tedy za to, že žalobce nebyl na svých právech nijak zkrácen. Žalovaný dále konstatoval, že odvolání proti procesnímu usnesení nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Je tedy předběžně vykonatelné doručení. Žalobce využil svého práva odvolat se proti usnesení, kterým mu byla stanovena lhůta pro odstranění vad odvolání, toto odvolání však nemělo odkladný účinek. Pokud žalobce dovozuje, že podáním odvolání by měla být lhůta de facto prodloužena až do nabytí právní moci usnesení, mýlí se. Žalobce byl povinen splnit výzvu v určené lhůtě, což neučinil. Pro úplnost žalovaný poznamenal, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 21. 5. 2025, blanketní odvolání žalobce podal dne 4. 6. 2025, tedy předposlední den odvolací lhůty. Usnesení s výzvou k odstranění vad odvolání bylo žalobci doručeno dne 14. 6. 2025, určená lhůta 5 dnů končila dnem 19. 6. 2025. Žalobce tedy měl na podání odůvodněného odvolání celkem 30 dnů. Odvolací řízení pak pokračovalo před žalovaným, kterému bylo odvolání předloženo, a skončilo až dne 13. 8. 2025, resp. 14. 8. 2025, kdy žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Žalobce měl tedy další více než měsíc na to, aby vznesl konkrétní odvolací námitky a uvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo (§ 82 odst. 2 správního řádu). Ani to však neučinil. Ke zkrácení práv žalobce tedy ani v tomto směru nedošlo. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování správního orgánu a obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
5. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně na základě oznámení Policie České republiky zahájil přestupkové řízení dne 31. 3. 2025 doručením příkazu žalobci. Proti příkazu byl podán včasný odpor, čímž byl příkaz zrušen a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení tak, že předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 13. 5. 2025 (doručeno 10. 4. 2025), zároveň předvolal jako svědky policisty (pprap. B. a pprap. R.). Dne 12. 4. 2025 obdržel správní orgán I. stupně omluvu žalobce z ústního jednání, kterou vyhodnotil jako nedůvodnou. Žalobce se ke správnímu orgánu I. stupně ve stanovený den nedostavil, proto byla věc projednána v jeho nepřítomnosti v souladu s § 80 odst. 4 přestupkového zákona. Ve stanovený den se dostavili pouze předvolaní svědci, bylo provedeno dokazování a svědci se k věci vyjádřili. Následně téhož dne vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným tím, že dne 1. 2. 2025 v čase kolem 10:00 hodin ve Frýdku-Místku na ul. Frýdlantská, poblíž čp. 2492, ve směru jízdy na Bašku, při řízení vozidla Toyota, RZ X:

I) držel v ruce hovorové zařízení – mobilní telefon, čímž úmyslně naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu porušením povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona

II) nezastavil na červený signál „Stůj!“ před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“ na křižovatce před odbočením na zastávku „Letná točna“, čímž úmyslně naplnil skutkovou

podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu porušením povinnosti podle § 4 písm. c) téhož zákona v návaznosti na § 70 odst. 2 písm. a) stejného zákona.

Za oba přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 11 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolacích důvodů, k čemuž mu určil lhůtu 5 dnů ode dne doručení usnesení (doručeno 15. 6. 2025). Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 23. 6. 2025 odvolání, o kterém bylo rozhodnuto dne 13. 8. 2025. Odvolací důvody žalobce nedoplnil. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

6. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží
v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
7. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) nebo c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo, nebo na pokyn
k zastavení vozidla daný osobou k tomu oprávněnou při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.
8. Krajský soud se primárně zabýval žalobními body, jimiž žalobce brojil proti procesnímu postupu správních orgánů.
9. V 2) žalobním bodě žalobce namítl, že správní orgán I. stupně zcela nesprávně vyhodnotil omluvu žalobce z ústního jednání nařízeného na den 13. 5. 2025 jako nedůvodnou.
10. Krajský soud má za prokázané, že vyhodnocením žalobcova omluvy z ústního jednání se správní orgán I. stupně zabýval obsáhle na str. 31-32 svého rozhodnutí, kde mimo jiné uvedl, že aby mohla být omluva uznána, musí splňovat současně tři podmínky – musí být včasná, důvodná a důvod omluvy je nutno prokázat. Z obsahu správního spisu a listin zaslaných žalobcem jako přílohy omluvy vyplývá, že žalobce byl hospitalizován v době od 17. 2. 2025 do 26. 2. 2025 a následně pobýval v Rehabilitačním centru Čeladná od 3. 3. 2025 do 13. 4. 2025. Ze zprávy Rehabilitačního centra Čeladná plyne, že při propuštění byl žalobce v remisi (nemoc neprojevovala žádné příznaky ani nálezy, které by potvrzovaly její přítomnost). Tyto dvě žalobcem předložené listiny tedy neprokázaly, že by byl žalobce v době nařízeného ústního jednání dne 13. 5. 2025 hospitalizován či přítomen v rehabilitačním centru, nebo že by se nemohl ze zdravotních důvodů k jednání dostavit. Soud na základě obsahu správního spisu vyhodnotil, že správní orgán I. stupně posoudil nedůvodnost žalobcovy omluvy zcela správně, neboť předložené listiny žalobcovu nepřítomnost u ústního jednání neodůvodňovaly. Žalobce v žalobě podrobnou argumentaci správního orgánu I. stupně nijak konkrétně nerozporoval. Jako přílohu žaloby předložil žalobce navíc lékařskou zprávu praktického lékaře ze dne 14. 4. 2025 a lékařskou zprávu z ortopedie ze dne 5. 6. 2025, které navrhl k důkazu. Krajský soud k provedení těchto důkazů

nepřistoupil, neboť lékařská zpráva ze dne 5. 6. 2025 je pozdějšího data, než nařízené ústní jednání dne 13. 5. 2025 a lékařská zpráva ze dne 14. 4. 2025 mohla být zcela jistě předložena správnímu orgánu I. stupně, případně v odvolacím řízení. Žalobce v žalobě neuvedl důvody, pro které tak nemohl v řízení učinit. Je věcí žalobce být dostatečně bdělý při hájení svých práv již ve správním řízení. Řízení soudní je řízením přezkumným a jeho prostřednictvím nelze doplňovat důkazy, které mohly být uplatněny již v řízení před správními orgány. Jelikož žalobcem předložená omluva nebyla náležitá, správnímu orgánu nic nebránilo provést v rámci ústního jednání dokazování včetně výslechu svědků (§ 80 odst. 4 přestupkového zákona). Toto žalobní tvrzení krajský soud důvodným neshledal.

11. V žalobním bodě 3) žalobce namítl, že v řízení před správním orgánem I. stupně neměl možnost se k věci vyjádřit a předložit důkazy, přičemž poukázal na ust. § 36 odst. 1 správního řádu.
12. Krajský soud považuje za nutné poukázat vedle § 36 odst. 1 správního řádu také na ust. § 36 odst. 3 téhož zákona, podle kterého účastníkům řízení musí být dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce sice v žalobě toto ustanovení přímo nezmínil, nicméně výslovně uvedl, že se k věci nemohl vyjádřit a předložit důkazy, čímž implicitně mířil také na povinnost správního orgánu vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu.
13. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobcova omluva z ústního jednání konaného dne 13. 5. 2025 nebyla náležitá, jak již vyslovil výše v argumentaci k předchozímu žalobnímu bodu, a správní orgán proto byl oprávněn provést ústní jednání bez přítomnosti žalobce a v jeho rámci také provést dokazování. Poté však bylo povinností správního orgánu plynoucí z ust. § 36 odst. 3 správního řádu dát žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to dříve, než bude vydáno meritorní rozhodnutí. Této povinnosti správní orgán I. stupně nedostál, a ještě téhož dne 13. 5. 2025 vydal prvostupňové rozhodnutí. Tímto postupem zásadním způsobem zkrátil žalobce na jeho procesní právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To, že se žalobce z ústního jednání neomluvil řádně a že mohl důkazy ve smyslu § 36 odst. 1 správního řádu navrhopat také v průběhu dalšího řízení, je z hlediska povinnosti plynoucí pro správní orgán z § 36 odst. 3 správního řádu zcela irelevantní.
14. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného pak lze ohledně této otázky konstatovat, že podstatná není ani blanketní forma odvolání, neboť žalovaný jako odvolací orgán je povinen ve smyslu ust. § 89 odst. 1 věty první správního řádu v odvolacím řízení obligatorně přezkoumat soulad prvostupňového rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Žalovaný této své zákonné povinnosti nedostál, když uvedené procesní pochybení správního orgánu I. stupně, které bylo seznatelné z obsahu správního spisu, neodstranil, čímž postupoval také v rozporu se zásadou zákonnosti (§ 2 odst. 1 správního řádu) a zatížil zásadní procesní vadou také své rozhodnutí.
15. Ve 4) žalobním bodě žalobce vznesl poslední procesní námitku, kterou brojil proti nevyčkání žalovaného před vydáním napadeného rozhodnutí na rozhodnutí o žalobcově odvolání proti usnesení o stanovení lhůty k doplnění odvolání
16. Krajský soud shodně s žalovaným konstatuje, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 věta druhá správního řádu), a proto je předběžně vykonatelné

již samotným doručením. Žalobce sice podal proti usnesení o stanovení lhůty odvolání, avšak jím nebyly účinky usnesení pozastaveny. Žalobce se mylí, pokud má za to, že podané odvolání prodlužuje stanovení lhůty pro doplnění odvolání až do právní moci rozhodnutí o odvolání. Jeho názor nemá oporu ve správním řádu ani v zákoně o přestupcích. Žalobní tvrzení neshledal krajský soud důvodným.

17. S ohledem na právní závěry učiněné k žalobnímu bodu 3) se krajský soud již nezabýval důvodností žalobního tvrzení obsaženého v 1) žalobním bodě, neboť to považuje s ohledem na procesní stav věci za předčasné.
18. Na základě výše uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Současně byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž je žalovaný vázán právním názorem vyslovený soudem v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 4 620 Kč a 2 x režijní paušál po 450 Kč, tj. celkem za právní zastoupení částka 10 140 Kč (§ 7 odst. 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění (dále jen „advokátní tarif“), která byla v souladu s ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o částku, kterou je zástupce žalobce povinen odvést podle zvláštního právního předpisu, tj. na 12 269 Kč. Celkové náklady žalobce tedy činí 15 269 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 11. června 2026

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.